Beauty & the

Treinen langs de West Coast

Silver Beast

Op perron 10A van *The Last of the Great Railway Stations* wacht de *Coast Starlight* op vertrek. Over 34 uur zal de zilveren loc Seattle binnenrijden. Daarvoor meandert de trein langs de Pacific, doorkruist ze wijngaarden en bedwingt ze bossen en bergen. Wanneer de deuren zijn gesloten, gaat een wereld open. Eentje waarin verhalen over tafel vliegen. Waarin de buren zeventig jaar geleden uit Nederland wegvoeren. Waarin Francis Ford Coppola zijn opwachting maakt. Waarin de ober niet kan wachten naar Amsterdam te gaan, want Denen zijn zo aardig.

TEKST ROBERT DE KONING (WWW.JOURNEYLISM.NL) FOTOGRAFIE ELLEN LINNENKAMP (WWW.JOURNEYLISM.NL), AMTRAK & SHUTTERSTOCK

Chris Stamer, AMTRAK

De *Coast Starlight* loopt soms vrijwel langs het strand

De *Coast Starlight* scheert rakelings langs de Pacific

"*All aboard!*", klinkt het in de Metropolitan Lounge van L.A.'s Union Station. Passagiers zetten hun koffie neer, nemen nog een laatste slok cola light, grissen nog een 'troostkoekje' mee voor onderweg. Onder aanvoering van een van Amtraks opgewekte *red cap*-medewerkers (bagage-afhandelaars, red.) zet de stoet passagiers zich in beweging. De dwarsdoorsnede van de Amerikaanse maatschappij schuifelt richting Train 14 en splitst zich op. Coach, Business, Sleepers zijn de drie smaken die Amtrak biedt. Hoor je bij de laatste twee, dan mag je drie keer per dag aanschuiven in de *dining car*. Ontbijt, lunch en diner; het is de heilige drie-eenheid die het ritme van de reis bepaalt.

Wederopstanding

De *Coast Starlight* vertrekt – over het algemeen – om stipt 10:10 uur in de ochtend. Met een diepe zucht ontworstelt de trein zich uit de omhelzing van het art-decostation van Los Angeles. Het uit 1939 stammende bouwwerk heeft als bijnaam *The Last of the Great Railway Stations*. *The last* omdat na de Tweede Wereldoorlog de spoorwegen zo'n beetje uitgebloeid waren. De laatste jaren is er echter sprake van een wederopstanding. Binnensteden leven op, stations worden onder handen genomen en zelfs de passagiersaantallen van Amtrak zitten in de lift. De diepe zucht waarmee de *Coast Starlight* zich in beweging zet, is er dus een van voldoening, niet van wanhoop.

Het eerste uur van de rit ploegt de trein over de versteende akkers van *suburbia*. Het glas van de Lounge Car fungeert als tv-scherm met scènes uit het leven van de gewone Amerikaan. Op een armlengte afstand drijven mensen in hun zwembad voorbij, zit de familie *Doe* aan een verlaat ontbijt, figureren winkelcentrum, autodealer, park en highschool. Bij Ventura zapt de *Coast Starlight* naar een andere zender: 166 kilometer sporen langs de Californische kust.

El Camino Real

Bijna drie uur lang drukt de Pacific de *Coast Starlight* aan haar glinsterende borst. Tijdens deze flirt tussen trein en oceaan komt de lunch op tafel en schuift Francis Ford Coppola aan. Gebotteld, want de regisseur van *The Godfather* en *Apocalypse Now* zit tegenwoordig in de wijn. En net als zijn films smaakt ook zijn druivensap naar meer. Geflankeerd door een groep dolfijnen treedt de *Coast Starlight* in de voetsporen van El Camino Real. Van Los Angeles tot aan Oakland volgt de trein deze eeuwenoude route. Tussen 1769 en 1823 reeg de monnik Junipero Serra San Diego en Sonoma met een ketting van 21 missies aaneen. Iedere post lag een dagreis te paard van de volgende. Net als verschillende missies – met Mission Dolores in San Francisco als oudste en meest bekende – is het pad dat Serra uitzette tijdloos gebleken. Alleen ben je tegenwoordig niet meer 21 dagen, maar 'slechts' zestien uur onderweg. Inclusief overstap.

Wijn(-gaarden)

Bij Pismo Beach neemt de *Coast Starlight* voorlopig afscheid van de kust. De zilte zee glooit zacht over in de wijngaarden rond Paso

Tussen San Luis Obispo en Paso Robles in Californië maakt de trein bijna een volledige lus

Een smakelijk tijdverdrijf: het wijnproefuurtje

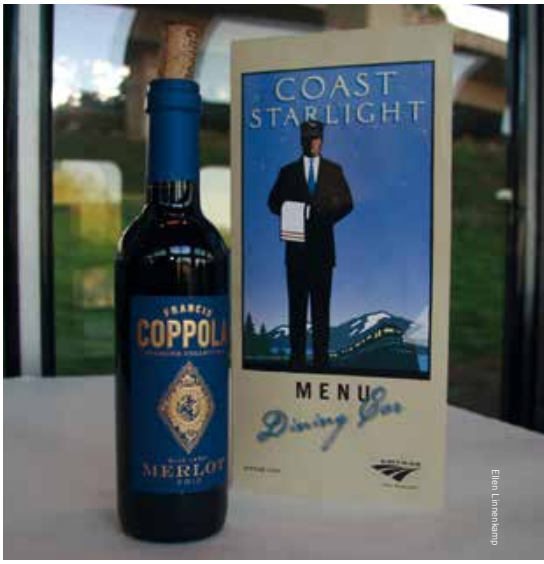

Francis Ford Coppola schuift met regelmaat aan bij lunch en diner

Robles. Als een kurkentrekker draait de trein vlak na San Luis Obispo via twee *horsehoe curves* omhoog naar Cuesta Grade. Het spoor trekt nu als een aorta richting het hart van de Amerikaanse groenten- en fruitteelt. Het blijkt een perfect moment voor een wijnproeverij. Terwijl de druiven buiten rijpen in de Californische zon, wordt in de Lounge Car de eerste fles ontkurkt. Wijnproeven is een van de laatste overblijfselen uit de gouden eeuw van Amtrak. De tijd waarin je aan boord knabbelde aan kaas afkomstig van lokale boerderijen. Toen je in de Sleeping Car een *goodiebag* in je coupé vond. De dagen van live-entertainment, glamour en glitter. Genietend van een glas met uitleg vervaagt de nostalgie van de *Golden Era* in een mist van mineralen en tannines.

Wining & dining

Wining gaat over in *dining* wanneer de *Coast Starlight* Salinas nadert. In *the Salad Bowl of the World* wordt tachtig procent van de Amerikaanse sla verbouwd. Een klein deel hiervan komt in de Dining Car als gezonde prelude van de Amtrak Signature Steak op tafel. De Dining Car is het Zwitsers uurwerk van Amtrak. Waar aankomst- en vertrektijden met regelmaat afwijken van het spoorboekje, komen eieren, hamburger en steak klokslag 07, 12 en 18 uur op tafel. Voor passagiers met een slaapplek of stoel in Businessclass,

'Het glas van de Lounge Car fungeert als tv-scherm met scènes uit het leven van de gewone Amerikaan'

Seattle's King Street Station

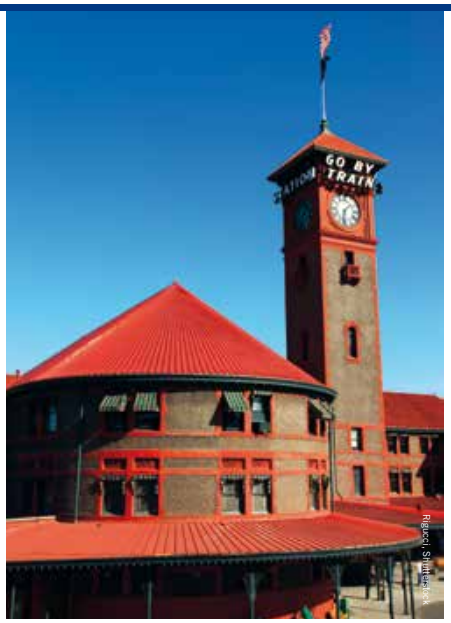

Portland is een populaire plek om uit te stappen en een paar dagen te verpozen

King Street Station is een monument van marmer

zijn deze drie momenten bij de prijs inbegrepen. Alleen de kosten van alcoholische dranken en de fooi schuiven nog aan, net als medepassagiers. Iedere wit gedekte tafel in de Dining Car moet vanwege de beperkte ruimte namelijk gevuld worden. Zodoende eet je bijna altijd met z'n vieren. De kans is daarom groot dat je na het toetje verder tafelt in de aan de Dining Car gekoppelde Lounge Car.

Wakker geschud

Ondertussen meandert de trein door de heuvels van de *Sunshine State* die langzaam rood kleurt in het uitdovende licht van de ondergaande zon. De avond valt en de aarde verandert in een Melkweg vol sterren. Aan de horizon fonkelt Silicon Valley. Nog even en San Francisco en de Golden Gate luiden de nacht in. De volgende ochtend wordt iedereen wakker geschud in een schilderij van Bob Ross. Naaldbomen reiken met hun kruin naar de roodgekleurde hemel. In de verte domineert de heilige Mount Shasta met haar besneeuwde top de horizon. Op Upper Klamath Lake ontwaakt de mist. "*Beauty and the Silver Beast*", mompelt een verder zwijgzame man bij het ontbijt. In stilte trekt schoonheid voorbij. Dit is het begin van een eind vol hoogtepunten.

Laatste loodjes

De laatste loodjes van de route van de *Coast Starlight* zijn niet zwaar, maar juist verguld. Te beginnen in Portland. Wie uitstapt in the *City of Roses*, kan een paar dagen genieten van groen, fietspaden en ontelbare microbierbrouwerijen en koffietentjes. Wie niet in Portland uitstapt maar blijft zitten, ziet achtereenvolgens Mount Hood, Mount St. Helens en Mount Rainier boven de bossen uit torenen. Hier en daar ligt tussen de bomen nog een hoop sneeuw. Het voorjaar begint op de grens van Oregon en Washington pas in mei. De trein volgt de baan van het smeltwater en kabbelt af op de Puget Sound, de binnenzee waaraan Seattle ligt. Maar eerst wordt er nog gestopt in Tacoma waar de blik wordt gestolen door Commencement Bay met op de achtergrond de Olympic Mountains. En nog is de *Coast Starlight* er niet. Nog een laatste keer glinstert de zilveren huid van de trein in de Puget Sound. Dan verdwijnt de kust uit zicht en verschijnt aan de horizon een baken. Als een vuurtoren leidt de Space Needle de trein de stad binnen. Na 2.203 kilometer is *The Rainy City* bereikt. Buiten is het warm en droog.

Wachten is geen straf in het station van Los Angeles

Union Station in Los Angeles is een art-decopaleis

PRAKTISCHE INFORMATIE COAST STARLIGHT

Ligging en bereikbaarheid

De *Coast Starlight* brengt je van het ene naar het andere centrum van twee wereldsteden. Union Station in Los Angeles is een knooppunt van bus- en metrolijnen. King Street Station in Seattle is aangesloten op tram- en busroutes. Omdat beide stations zo centraal liggen, kun je ze ook lopend bereiken of gebruikmaken van een taxi-app van Uber of Lyft. Union Station heeft naast een grote wachtruimte in de centrale hal ook een lounge voor Business- en Sleeper-passagiers. King Street Station heeft een groot en licht atrium van wit marmer met houten banken. Oakland bij San Francisco en Portland, Oregon zijn twee populaire plekken om van en aan boord te gaan. Je kunt je reis makkelijk opdelen om onderweg ergens een paar dagen te blijven hangen. Op de Amtrak-website vind je alle stations waar de *Coast Starlight* stopt.

Klimaat en beste reistijd

Aardbevingen en sneeuwstormen daargelaten, rijdt de *Coast Starlight* 365 per jaar heen en weer tussen L.A. en Seattle. De eerste 880 kilometer van L.A. tot Sacramento zijn dankzij de airco het hele jaar rond prima te bereizen. Van de hoofdstad van Californië tot Seattle reizen de seizoenen deels met je mee. Rond Mount Shasta kan het tot in mei sneeuwen en in Seattle is het weer even onvoorspelbaar als de dienstregeling van Amtrak.

Accommodaties

AmericA sliep in Venice in een ruime, luxe en vrijstaande studio in de tuin van Josh en zijn hond(je) Jackson. Van hieruit loop je naar de Pacific en ben je met de Uber-taxi in een half uur op Union Station: **www.airbnb.com/rooms/3908221**.

In Seattle was *AmericA* te gast bij Courtyard Marriott. Dit hotel zit in het Alaska Building, een historisch gebouw in de al even historische buurt rond Pioneer Square op loopafstand van King Street Station: **www.marriott.com**.

Websites

www.amtrak.com:
Alle tijden, routes en tickets op een rij.
www.amtraktoparks.com:
Info National en State Parks onderweg.
www.nps.gov/trailsandrails:
Nog meer info over parken langs de route.
www.discoverlosangeles.com: Alles over L.A.
www.visitseattle.org: Alles over Seattle.